

[Industriministeren]

sagt rede til at samarbejde herom. Jeg forudsiger, at det er dette emne, vi skal forhandle under næste punkt på dagsordenen.

Fru Aase Olesen havde en bekymring over en stigende risiko for kriminalisering i forbindelse med bl.a. Dankortets indførelse, hvis det bliver et betalingsmiddel. Jeg skal ikke gøre mig særlig klog på disse områder; jeg er, som fru Aase Olesen vil vide, ikke jurist, men jeg har som alle andre en erfaring, og jeg har ikke noget indtryk af, at der er en særlig kriminalitet omkring brugen af f.eks. checks, konto-til-konto overførsel eller noget i den retning. Derimod tror jeg nok, at der er en stigende kriminalitet omkring brugen af kontanter. Vi har just præcis oplevet en sådan kriminalitet i temmelig stort omfang, og det kunne jo da godt tyde på, at det var hensigtsmæssigt at gå over til anvendelse af f.eks. Dankortet, ikke alene som et hævekort, ikke alene som et kort, der gensidigt kan bruges i alle former for pengeinstitutter, uanset hvor det er udstedt, men også som betalingskort. Det er umuligt i dag at sige, hvad det ender med. Den, som lever, vil få at se.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er flere ting, men det, der først mig fik herop, var, at hr. Hahn i sin ordførertale lagde megen vægt på, at det efter ministerens redegørelse er muligt, at der vil komme lovgivning. Hr. Hahn stod og citerede fra redegørelsen, og det er anden gang, jeg oplever, at hr. Hahn gør det. Den første gang var i Radiotinget forleden dag. Da gik jeg hjem og kiggede efter, og så tænkte jeg: ja men han siger jo ikke det, der står. Han glemmer jo det, der står foran. Det, ministeren bl.a. siger i sp. 6632, er:

»I den foreliggende undersøgelse« – det er en undersøgelse, pengeinstitutterne skal lave sammen med forbrugergrupper og erhvervsgrupper osv. – »er der peget på et muligt behov for visse ændringer i særlovgivningen – afhængigt af det omfang, hvori påpegede problemer vil blive løst ved systemets nærmere udformning og tilrettelæggelse og de aftaler herom, der måtte blive indgået.«

Altså er der dér tale om den særlovgivning, som ministeren mener vi har mulighed for i øjeblikket. Og så står der videre:

»Med henblik på en stillingtagen hertil vil jeg i de kommende måneder følge den videre udvikling omkring Dankortet, således at forslag om eventuelle ændringer i den bestående lovgivning vil kunne fremsættes i næste folketingsår. Sådanne lovudkast vil jeg på sædvanlig måde forhandle med organisationerne for de pågældende erhverv, forbrugere, arbejdstagere m.fl.«

Det er, hvad der står i redegørelsen. Der står altså ikke det, som hr. Hahn så smukt vil have det til, nemlig at det jo er lovet, at der vil komme lovgivning på dette område. Det er ikke just det, der står. Der står, at hvis ikke de finder ud af nogle af alle de ting, der er peget på, så vil man prøve at se, om den særlovgivning, der ligger i øjeblikket på området, er dækkende, og hvis såfremt den ikke er, så må der forhandles igen, og hvis såfremt ifald der ikke kommer noget ud af det, så må vi jo se på det i særlovgivningen. Men vi får se under det næste punkt på dagsordenen, om det rent faktisk betyder almindelig lovgivning.

Det andet, jeg skal tage fat i, er i sp. 6624 i redegørelsen, hvor man om de forbrugerpolitiske aspekter ved dette købekort skriver:

»I nogen grad vil ifølge rapporten dette problem kunne mindskes. . .«

Det, der er tale om, er altså, at der skal være nogle krav til forbrugerne, sådan »at adgangen til at besidde kortet bliver bredest mulig« – det synes jeg er udmærket – »at pengeinstitutterne og detailhandelen accepterer en større risiko, samt endelig, at forbrugeren accepterer at være med til at dække tabene ved misbrug gennem gebyrbetalingen«.

Hvad er det, planerne går ud på i øjeblikket? De går ud på, at man skal betale 50 øre eller deromkring pr. træk på Dankortet, og samtidig sætter man gebyret himmelhøjt med hensyn til checks og hævekort. Det er selvfølgelig for at dreje udviklingen over i retning af, at vi skal bruge Dankortet fremfor checks og hævekort.

Og det, der får mig til at sige disse ting, er selvfølgelig den snak, der har været heroppe om frivillighed. Frivillighed er det så som så med, det kan jeg forsikre. Der var engang, hvor bankerne og sparekasserne var meget glade for at få vores penge over i deres system. De var så glade for det, at de lavede gratis systemer med at sende os kontoudtog,